

Forslag til folketingsbeslutning

om sikring af borgernes frie ret til arbejde og erhverv.

Fremsat den 22. oktober 1975 af *Nathalie Lind* (V), *Enggaard* (V),
Elsebeth Kock-Petersen (V) og *Røtzler Møller* (V).

Folketinget opfordrer regeringen til at 1) udarbejde forslag til ændring af straffeloven, der sikrer borgernes ret til frit at kunne færdes såvel i private som erhvervsmæssige formål, samt	2) udarbejde lovforslag, der sikrer den enkelte borger i sit erhverv såvel retten til at lade sig organisere som til at være uorganiseret.

Bemærkninger til forslaget.

ad 1: Baggrunden for forslaget er den senere tids udvikling inden for arbejdsmarkedet. Der har her vist sig et behov for klarlæggelse af straffelovens regler med hensyn til borgernes ret til frit at færdes — det være sig til bopæl som til arbejdsplads — således at denne ret sikres også over for fysisk magt-anvendelse, der ikke involverer vold eller trussel om sådan. Ændringer i straffelovens regler vil naturligt få til følge, at de gældende politivedtægter må ændres i overensstemmelse hermed.

ad 2: Det er ikke forslagsstillernes hensigt at ændre den bestående organisationsstruktur på arbejdsmarkedet m.m. eller at ændre det bestående arbejdsretlige system med retten til at etablere blokade, strejke, lockout m.m. Men det er dog forslagsstillernes ønske at sikre den enkelte borgers ret til arbejde uanset medlemskab af en organisation.

Inden for den offentlige sektor er den retsstilling gældende, at der ikke kan stilles krav om medlemskab af en organisation. Det er denne retstilstand, forslagsstillerne ønsker udvidet til hele arbejdsmarkedet.

Det tilsigtes ikke ved nærværende forslag at gribe ind i bestående overenskomster og aftaler, og de herunder indgåede eksklusivaftalers gyldighed vil således ikke kunne anfægtes i en løbende overenskomstperiode.

Forslaget berører ikke blot fagforeninger og arbejdsgiverforeninger, men også en række andre organisationer, f.eks. erhvervs- og brancheorganisationer. Sådanne organisationer har i nogle tilfælde af det offentlige fået tillagt en tilsynspligt eller en autorisationsbeføjelse, som også i praksis kan medføre en organisationstvang.

Inden et lovforslag udarbejdes, bør regeringen behandle problemområdet med den berørte kreds af organisationer for klarlæggelse af problemets fulde omfang og konsekvenser.

I Norge er borgernes organisationsfrihed beskyttet i såvel positiv som negativ henseende efter almindelige retsgrundsætninger, hvorfor eksklusiv-aftaler, der indskrænker denne organisationsfrihed, er retsstridige og derfor uforbindende og ugyldige.